

POSTANOWIENIE

Dnia 15 kwietnia 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Elżbieta Karska

w sprawie ze skargi M. G.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki
w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym we Wrocławiu w sprawie o sygn.
V S 31/25,

z udziałem Skarbu Państwa - Prezesa Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej
i Spraw Publicznych w dniu 15 kwietnia 2026 r.,

odrzuca skargę

UZASADNIENIE

M. G. pismem z 14 marca 2026 r., które wpłynęło do Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu 17 marca 2026 r., działając w imieniu własnym, wniosła skargę na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki toczącej się przed ww. Sądem w sprawie o sygn. akt V S 31/25, które pozostaje w związku ze sprawami o sygn. akt I C 2082/24 oraz XII C 588/25.

W treści skargi wniosła o: stwierdzenie przewlekłości postępowania prowadzonego przez Sąd Apelacyjny we Wrocławiu w sprawie o sygn. akt V S 31/25 (pkt 1), zobowiązanie Sądu Apelacyjnego do niezwłocznego podjęcia czynności procesowych, w szczególności do rozpoznania złożonych wniosków oraz skarg (pkt 2), przyznania kwoty 20 000,00 zł. tytułem rekompensaty za naruszenie

prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki (pkt 3), zbadanie nieprawidłowości proceduralnych w postępowaniach prowadzonych przed Sądem Okręgowym we Wrocławiu, które pozostają w bezpośrednim związku ze sprawą o sygn. akt V S 31/25 (pkt 4), rozpoznanie złożonych wniosków procesowych, w szczególności wniosku o przeniesienie sprawy do innego sądu, który dotychczas nie został rozpatrzony (pkt 5), w przypadku formalnego zakończenia postępowania – wznowienie czynności procesowych w celu rozpoznania załączonych skarg, wniosków oraz zarzutów proceduralnych (pkt 6).

Prezes Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu w odpowiedzi na skargę M. G. z 25 marca 2026 r. zgłosił swój udział w sprawie oraz wniósł o jej odrzucenie. W uzasadnieniu odpowiedzi opisał przebieg postępowania sprawie o sygn. V S 31/25

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga podlega odrzuceniu.

Zgodnie z art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (tekst jedn. Dz.U. 2023, poz. 1725, dalej: „ustawa o skardze na przewlekłość postępowania”) strona może wnieść skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiło naruszenie jej prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, jeżeli postępowanie zmierzające do wydania rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie trwa dłużej niż to konieczne dla wyjaśnienia istotnych okoliczności faktycznych i prawnych albo dłużej niż to konieczne do załatwienia sprawy egzekucyjnej lub innej dotyczącej wykonania orzeczenia sądowego (przewlekłość postępowania).

Stosownie do treści art. 2 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość postępowania, dla stwierdzenia, czy w sprawie doszło do przewlekłości

postępowania, należy w szczególności ocenić terminowość i prawidłowość czynności podjętych przez Sąd w celu wydania rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie albo czynności podjętych przez prokuratora prowadzącego lub nadzorującego postępowanie przygotowawcze w celu zakończenia postępowania przygotowawczego lub czynności podjętych przez sąd lub komornika sądowego w celu przeprowadzenia i zakończenia sprawy egzekucyjnej albo innej sprawy dotyczącej wykonania orzeczenia sądowego. Dokonując tej oceny, uwzględnia się łączny dotychczasowy czas postępowania od jego wszczęcia do chwili rozpoznania skargi, niezależnie od tego, na jakim etapie skarga została wniesiona, a także charakter sprawy, stopień faktycznej i prawnej jej złożoności, znaczenie dla strony, która wniosła skargę, rozstrzygniętych w niej zagadnień oraz zachowanie się stron, a w szczególności strony, która zarzuciła przewlekłość postępowania.

Artykuł 3 ustawy o skardze na przewlekłość zawiera zamknięty katalog postępowań, w których określonym podmiotom przysługuje uprawnienie do wniesienia skargi na przewlekłość (zob. postanowienia Sądu Najwyższego z: 29 listopada 2018 r., I NSP 39/18; 6 grudnia 2011 r., KSP 11/11; 29 października 2009 r., KSP 18/09).

Natomiast w myśl art. 5 ust. 1 ustawy o skardze na przewlekłość skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiła przewlekłość postępowania, wnosi się w toku postępowania w sprawie. Skarga na przewlekłość ma przede wszystkim za zadanie eliminowanie i zapobieganie przewlekłości przez dyscyplinowanie sądu meriti do podejmowania terminowych i właściwych czynności prowadzących do rozpoznania sprawy w rozsądnym terminie.

W przedmiotowej sprawie V S 31/25 postępowanie skargowe zostało zainicjowane 27 sierpnia 2025 r. Tego dnia wygenerowano raport z losowania SLPS, zaś 1 września 2025 r. wydano zarządzenie o uzupełnieniu braków formalnych. Po przeprowadzeniu postępowania, postanowieniem z 31 października 2025 r. Sąd Apelacyjny we Wrocławiu oddalił skargę. Odpis orzeczenia doręczono skarżącej pocztą. Przesyłka pozostawała awizowana i zwrócona jako niepodjęta. Zarządzeniem pozostawiono ją w aktach ze skutkiem doręczenia na 20 listopada

2025 r. Orzeczenie z 31 października 2025 r. pozostaje zatem prawomocne z dniem wydania wobec braku możliwości jego zaskarżenia.

Skarżąca złożyła skargę na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki w dniu 17 marca 2026 r., a zatem już po prawomocnym zakończeniu postępowania w sprawie o sygn. akt V S 31/25, która toczyła się przed Sądem Apelacyjnym we Wrocławiu i z tej przyczyny skarga jest niedopuszczalna.

Mając na uwadze powyższe okoliczności, Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁶ § 3 k.p.c. w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c. w zw. z art. 8 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość, orzekł jak w sentencji postanowienia.

JW.

[r.g.]